

Turíce

Rôzne udalosti, ktoré Cirkev slávi počas cirkevného roku, sa dajú viditeľne znázorniť, ale pri dnešnej slávnosti zoslania Ducha Svätého to nie je také jednoduché. Aby sme pochopili dnešné evanjelium potrebujeme aspoň trochu preniknúť do tajomstva turíčnych udalostí.

Duch Svätý je tajomnou vnútornou oživujúcou silou, ktorá pôsobí aj dnes v Cirkvi a v tých, ktorí ho prijali, a uchvacuje okolostojacich. Dobré sa pozrime na turíčne udalosti, čo sa vtedy stali. Na apoštolov zostúpil Duch Svätý, boli naplnení jeho silou a mocou. Vyšli von a začali ohlasovať evanjelium. Ich pôsobenie preniklo množstvo ľudí. Aj z nás by malo vyžarovať niečo, z tej slobody a sily Ducha Svätého, ako z apoštolov. Pre mnohých ľudí okolo nás sme totiž jediným evanjeliom, jedinou príležitosťou ku kontaktu s Kristom, pretože do kostola neprídu, Sväté písmo si neprečítajú... Ale, aby sme mohli byť opravdivými svedkami Krista, náš život a slová musia hovoriť o tom, že sme Kristovi. To, čo platilo o tajomstve začiatku Cirkvi na Turíce, to platí aj dnes. Nie my, ale Duch Svätý, ktorý v nás pôsobí, je organizátorom, tvorcom a oživovateľom Cirkvi. Duch Svätý je darcom života, darcom milosti, posvätiťom. Prudký vietor a ohnivé jazyky, ktoré naplnili dom, kde boli na Turíce zhromaždení apoštoli, sú symbolom Ducha Svätého. Duch Svätý vždy tvorí, obnovuje, buduje. Duch Svätý má často podobu ohňa. Ale prirovnanie Ducha Svätého k vetru je menej známe. Ako vanutie Ducha Svätého na Turíce založilo Cirkev, ako pôsobením Ducha Svätého Cirkev bola obnovená búrkami, tak aj my môžeme prispieť k obnove sveta pôsobením Ducha Svätého. V dnešný deň slávime narodeniny Cirkvi, pretože udalosť, o ktorej sme čítali v prvom čítaní zo Skutkov apoštolov, zoslanie Ducha Svätého v deň Turíc, je pre Cirkev okamihom vlastného zrodzenia. Apoštoli, učeníci, tí ktorí poznajú Ježiša, ktorí v neho uverili, nasledujú ho, sú naplnení jeho Duchom. Teda základnou charakteristikou Cirkvi je spoločenstvo tých, ktorí sú naplnení Kristovým Duchom. Dar Ducha je daný Cirkvi ako poslanie, ale zároveň aj ako úloha. Cirkev má byť aj miestom, kde si ľudia navzájom rozumejú.

Turíčne udalosti sú v Novom Zákone predstavené ako protiklad biblického rozprávania o Babylonskej veži z Knihy Genezis. Treba ich pochopiť v tom zmysle, že ľudia už raz chceli vybudovať civilizáciu bez Boha a proti Bohu. Vysoká veža, namierená až do neba, akoby chcela zmiest' Boha z jeho trónu. Za tento pyšný úmysel spáchaný voči Bohu, ako vieme zo Svätého Písma, boli ľudia potrestaní v dôležitej oblasti ľudského života, ktorou je reč. Stratili schopnosť navzájom si rozumieť a dohovoriť sa. Došlo tam k zmäteniu jazykov a táto

babylonská rana ide s ľudstvom po všetky generácie až podnes. Ľudia si navzájom nerozumejú, stavajú sa múry rozdelenia medzi národmi a rasami... Vo svete, v ktorom žijeme, akoby sme aj dnes pociťovali stavbu babylonskej veže - budovanie civilizácie bez Boha a proti Bohu. V týchto rokoch akoby sme stavali slobodnú spoločnosť na jej troskách. Často pociťujeme, že sa medzi ľuďmi aj v našej spoločnosti zahniezdávajú nedorozumenia, vzájomné znechutenie, zmätenie jazykov.

Na sviatok Turíc bol Jeruzalem plný cudzincov, pútnikov a vo večeradle boli zhromaždení Kristovi verní. Dvojaký pocit ich naplňal: pocit vlastnej úbohosti a slabosti a pocit nádeje v pomoc toho, ktorý mal prísť. To všetko vložili do vrúcnej prosby: Príď, Duch Svätý, naplň srdcia svojich verných. Boli vypočutí. Ľudia uvideli veľký oheň, ktorý zostupoval z neba. Počuli hukot, ako búрку, veľký vietor. A ten hukot bolo počuť i vo Večeradle. A naraz cítila v sebe akúsi tajomnú energiu a ich myseľ je rozjasnená, ich vôľa posilnená. Vanutie Ducha Svätého zapálilo v týchto ľuďoch túžbu: Chcem sa nechať pokrstiť. Tritisíc ľudí - to bol začiatok Cirkvi. Vietor Ducha Svätého získal prvých kresťanov. Vďaka Duchu Svätému v Ježišovi Kristovi patríme do jednej Božej rodiny. Duch Boží preniká ako spoločná láska Otca i Syna. Bez Ducha Svätého je Boh ďaleko a Kristus patrí minulosti, Evanjelium je mŕtvou literou a Cirkev jednoduchou organizáciou. Autorita je mocou a misie propagandou, kult je archaizmom a mravný život je otrockým podriaďovaním sa. Všetko sa mení so Svätým Duchom a v ňom. Všetko sa zušľachtľuje a všetkému sa vlieva život. Božie kráľovstvo už prišlo a zmŕtvychvstalý Kristus je prítomný. Evanjelium je moc i život a Cirkev predstavuje Trojičné spoločenstvo. Autorita sa premení na službu a misie na ponuku spásy.

Cirkev sa rozrástla, apoštoli sa vydali do pohanského sveta. Neboli študovaní hlásatelia, boli to remeselníci, rybári, a predsa dokázali získať svet pre Krista, pretože vial Duch Svätý. Oni boli len jeho nástroje, on bol ten, ktorý tvoril. Aj v dnešnej dobe je potrebné prosieť Ducha Svätého, aby vial. Ak budeme len postávať, neurobíme nič! Kresťan - svedok Kristov, musí byť človek činu, musí tvoriť. To môžeme dokázať len vtedy, keď sa necháme nadchnúť vanutím Ducha Svätého. Potom sa môže všetko obnoviť.

Dnešný svet túži po jednote, priateľstve a pokoji a jedine s pomocou Ducha Svätého môže sa obnoviť a premeniť. Aby sa to uskutočnilo, potrebujeme my, kresťania, spolupôsobiť. A to môžeme len vtedy, keď sa necháme ako apoštoli naplniť Duchom Svätým. Až potom, keď budeme zapálení jeho svätým ohňom, je nádej, že ľudia okolo nás budú uchvátení a premenení.